

Дмитро БУХАНЕЦЬ,
заступник голови правління
ВАТ "HDI Страхування"

"Болючі" питання врегулювання

Проблема суспільного визнання ОСЦПВВНТЗ криється не у встановленні контролю за наявністю полісів та великих штрафів за їх відсутність, а в діях осіб, які визначають право потерпілого на отримання відшкодування збитків. Це не лише фахівці страхових компаній, а й працівників ДАІ, судів інших органів. Хочу окреслити деякі проблеми, які виникають при врегулюванні страхових випадків.

У разі ДТП, очікування співробітників ДАІ може тривати цілий день. З одного боку, це дає можливість домовитися учасникам ДТП між собою на місці події. Але вину особи, відповідальність якої застрахована, в Україні може встановити лише суд. Відповідно, рішення співробітника ДАІ або визнання однією стороною своєї вини не є підставою для страхової компанії визнати подію страховою. Вирішення проблеми може стати залучення до фіксування події, без значних майнових збитків і відсутності потерпілих, аварійних комісарів та надання їм права оформлення всіх документів, які стосуються ДТП, та відправлення їх до суду. Питання діяльності аварійних комісарів доцільно викласти в окремому нормативному документі.

Наступна проблема – зникнення документів при передачі їх від ДАІ до суду. Як правило, знайти зниклі документи неможливо, оскільки ДАІ направили їх до суду, а в суді відліскуються, що справа не надходила. Відновити документи неможливо, оскільки в суд направляються тільки оригінали.

HDI
СТРАХУВАННЯ

Окрема проблема виникає в суді. Часто судді виносять постанови з помилками в інформації про дату та місце ДТП, прізвища та ініціали учасників, марки їхніх автомобілів, державні реєстраційні знаки тощо, або взагалі її не вказують. Такі помилки дають підстави страховикам не визнавати подію. При цьому визнання такої помилки та її виправлення в постанові суду залежить від конкретного судді. Якщо суд і потерпіла особа знаходяться в різних регіонах, то їхати домовлятися дорога справа.

Існує проблема відмови страхової компанії у виплаті відшкодування за договором ОСЦПВВНТЗ, якщо за відшкодуванням звертається не потерпіла особа, а її страхова компанія, яка компенсувала матеріальні збитки за договором КАСКО. Збиток спричинений не страховиком, який застрахував відповідальність, відповідно позов на регрес, виставляється до винної особи – власника поліса, який потім вимушений доводити в суді, що саме на випадок такого розвитку подій він страхувався. Необхідно визначити законодавчо право на отримання відшкодування (це може бути не тільки потерпілий, а й страхова компанія, колектор, тощо).

І останнє, на що хотілося б звернути увагу. Держава сьогодні не змушує винну особу платити за своїми боргами. Якщо у страховиків та банків є можливості вибиття боргів, то пересічний громадянин, який навіть має рішення суду на свою користь, не може це зробити самостійно. Державна виконавча служба, яка повинна їй в цьому допомогти, не виконує належним чином свої функції. Потрібно змінювати позицію держави щодо розшуку боржників, ведення їх державних реєстрів, та змушувати їх сплачувати борги.

Таким чином, позитивне ставлення автовласників до ОСЦПВВНТЗ як до суспільної необхідності залежить від віри в закон та довіри до страховиків. Адже негативна думка в десять разів швидше розповсюджується, ніж самий позитивний досвід спілкування з приводу ОСЦПВВНТЗ.